

Prvič v šolo

Glej, kako nekdo ponosno
sem po cesti jo korakal!
Ni li to sosedov Tonček? —
O, poglej ga, korenjaka!

S torbico na rami stopa
prvič k virom učenosti...
»I« in »U« še nista v glavi,
malo v glavi je modrosti.

Glava h glavici se druží.
Tonček gleda, gleda, gleda...
Rad preštel bi trumo mlado,
če bi šteti znal — seveda.

Tončku se v očeh zabliška,
svello solzo si utrne,
nič ne reče... Kratko malo
k domu svoj korak obrne...

Kdo se tam po cesti vrača,
kdo se joka, kisa, cmeri?
Tonček hoče odigrati
nov prizor o »mili Jeri«.

KONČI AHAČIČ

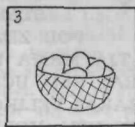
Miček — tiček

MIČEK

DEČEK

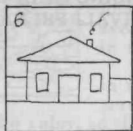
GNEZDO

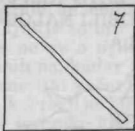
PTIČ

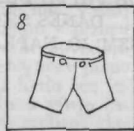
MATI

DOM

PALICA

HLAČE

1 JE MIHA, KI GA 5 KLIČE 1. 1 NI DOBER 2, KER
STIKA RAD ZA 3 IN POBIRA IZ NJIH 4. 5 GA KARA:
„1! TEŽKA KAZEN TE BO ZADELA, ČE BOŠ 4 UNIČE-
VAL 3. 3 JE 4—6! PUSTI REVČKOM NJIHOV 6, SICER
BO 7 PELA PO TVOJIH 8!“

Napiši zgodbico na papir in vstavi mesto številk besede. Še boljše pa je,
če mesto besede narišeš sliko.